ରୋମ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପନ କରେ - ସଂଖ୍ୟା ତିନି

ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଦର୍ଶନ: ବାଇବେଲର ଗଭୀର ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ବୁଝାମଣି ପାଇଁ ଏକ ଆହ୍ୱାନ

Jeff Pippenger
2024-07-14

ଡାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାର, ପଦ ଚୌଦରେ "ତୁମ ଜନଙ୍କର ଲୁଟେରାମାନେ" "ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବେ" ବୋଲି ଯେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦାବି କରେ ଯେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ତାହାଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଛି, ସେହି ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ସମ୍ବୋଧିତ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଦୁଇଟି ଲେଖାରେ ଆମେ ଏଲେନ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ଲେଖନୀରୁ ଗୋଟିଏ ଅନୁଛେଦ ଉଦ୍ଧୃତ କରିଥିଲୁ, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଛି, "ମଣ୍ଡଳୀର ସଦସ୍ୟମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ପରୀକ୍ଷିତ ଓ ପ୍ରମାଣିତ ହେବେ।" ମାଲାଖୀ ଅଧ୍ୟାୟ ତିନିରେ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ରୂପେ ରୌପ୍ୟ ଓ ସୁବର୍ଣ୍ଣକୁ ଶୋଧନ କରୁଥିବା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱରେ ଯେ ପ୍ରମାଣିକରଣ, ପରୀକ୍ଷା, ଓ ଛାଣନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ବର୍ତ୍ତମାନ ଚାଲିଛି। ମାଲାଖୀ ଅଧ୍ୟାୟ ତିନିରେ ଏହା ଗୋଟିଏ ଶୋଧନକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ।

> ସେ ରୂପାକୁ ଶୋଧନ କରୁଥିବା ଓ ପବିତ୍ର କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ପରି ବସିବେ; ସେ ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଣା ଓ ରୂପା ପରି ଶୋଧନ କରିବେ, ଯେପରି ସେମାନେ ଧର୍ମିକତାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ନୈବେଦ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରିପାରନ୍ତି। ତାହାପରେ ଯିହୂଦା ଓ ଯିରୁଶାଲେମର ନୈବେଦ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସନ୍ନକର ହେବ, ପୁରାତନ ଦିନମାନଙ୍କ ପରି ଓ ପୂର୍ବବର୍ଷମାନଙ୍କ ପରି। ମଲାଖୀ 3:3, 4.

ଯେମାନେ ଏହି ଧାରଣାକୁ ଧରି ରହିଛନ୍ତି ଯେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ହିଁ ସେହି ପ୍ରତୀକ ଯାହା ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ, ସେମାନେ ଏହା ବୁଝି ପାରିନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ବୁଝିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ହୋଇନାହାନ୍ତି ଯେ ୨୦୨୩ ଜୁଲାଇରେ ଉନ୍ମୋଚିତ ହୋଇଥିବା ସନ୍ଦେଶଟି ହିଁ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରେ। କାପର୍ନାହୂମର ସମାଜଗୃହରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଶେଷ ଶୁଦ୍ଧିକରଣର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ପୂର୍ବଛାୟା ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିଲା।

> ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ କହିଲେ, 'ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହାନ୍ତି;' ଏବଂ ଯୋଗ କରି କହିଲେ, 'ଏହିକାରଣରୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲି, ଯେ ମୋର ପିତାଙ୍କ ତରଫରୁ ତାହାକୁ ଦିଆଯାଇନଥିଲେ କୌଣସି ମଣିଷ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ।' ସେ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଏହା ବୁଝନ୍ତୁ ଯେ, ସେମାନେ ଯଦି ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହେଉନଥିଲେ, ତାହାର କାରଣ ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲା ନଥିଲା। 'ସ୍ୱାଭାବିକ ମଣିଷ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାର ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ମୂର୍ଖତା; ଏବଂ ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣିପାରେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ଆତ୍ମିକ ଭାବରେ ବିଚାର କରାଯାଏ।' 1 Corinthians 2:14. ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆତ୍ମା ଯୀଶୁଙ୍କ ମହିମାକୁ ନିହାରେ। ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାରେ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଉ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏହି ମହିମା ଗୁପ୍ତ ରହେ।
>
> "ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସ ପାଇଁ ସାର୍ବଜନୀନ ତିରସ୍କାର ଦ୍ୱାରା ଏହି ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଠାରୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ବିମୁଖ ହୋଇଗଲେ। ସେମାନେ ବହୁତ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ, ଏବଂ ଉଦ୍ଧାରକଙ୍କୁ ଆଘାତ ଦେବାକୁ ଓ ଫରିଶୀମାନଙ୍କର ଦୁରଭିସନ୍ଧିକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଇଛା କରି, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ପିଠି ଫେରାଇଦେଲେ ଓ ତୁଚ୍ଛଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ। ସେମାନେ ନିଜର ପସନ୍ଦ କରିସାରିଥିଲେ,—ଆତ୍ମା ବିହୀନ ଆକୃତିକୁ, ସାରବସ୍ତୁ ବିନା ଖୋଳକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ସେହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ପରେ କେବେ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇନଥିଲା; କାରଣ ସେମାନେ ଆଉ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହ ଚାଲିଲେ ନାହିଁ।"
>
> "'ଯାହାଙ୍କ ହାତରେ ପଖା ଅଛି, ସେ ନିଜ ଖଳାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପରିଷ୍କାର କରିବେ, ଏବଂ ନିଜ ଗହମକୁ ଗୋଦାମରେ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ।' ମାଥିଉ 3:12। ଏହା ଶୋଧନର ସେହି ସମୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା। ସତ୍ୟର ବାଣୀଦ୍ୱାରା ଭୁସି ଗହମଠାରୁ ପୃଥକ କରାଯାଉଥିଲା। ତିରସ୍କାର ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଅତ୍ୟଧିକ ଅହଂକାରୀ ଓ ଆତ୍ମଧର୍ମୀ ଥିବାରୁ, ଏବଂ ନମ୍ରତାର ଜୀବନକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ ସଂସାରପ୍ରେମୀ

ଥିବାରୁ, ଅନେକେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଠାରୁ ଫେରିଗଲେ। ଅନେକେ ଏଯାବତ୍ ସେହି ଏକେ କାମ କରୁଛନ୍ତି। ଆଜି ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି, ଯେପରି କପର୍ନାହୂମର ସଭାଗୃହରେ ସେହି ଶିଷ୍ୟମାନେ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲେ। ସତ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ହୃଦୟକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ, ସେମାନେ ଦେଖନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସହିତ ସମନ୍ୱିତ ନୁହେଁ। ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ମନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଦେଖନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେହି ଆତ୍ମତ୍ୟାଗମୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନୁହନ୍ତି। ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲେ ସେମାନେ କ୍ରୁଦ୍ଧ ହୁଅନ୍ତି। ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯେପରି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ, ସେପରି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି, ଏହିପରି କହିକହି, 'ଏହି କଥା କଠିନ; ଏହା କିଏ ଶୁଣିପାରେ?'" The Desire of Ages, 392.

"ସତ୍ୟର ବଚନ" ଦ୍ୱାରା ମଲାଖୀଙ୍କ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଅନ୍ତିମ ମନ୍ଦିର-ଶୁଦ୍ଧିକରଣର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ଥିବା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଓ ରୂପାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା।

> ଦେଖ, ମୁଁ ମୋର ଦୂତଙ୍କୁ ପଠାଇବି, ଏବଂ ସେ ମୋର ଆଗରେ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ; ଏବଂ ଯେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ତୁମେ ଖୋଜୁଛ, ସେ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିବେ; ଅର୍ଥାତ୍, ଯେ ନିୟମର ଦୂତରେ ତୁମେ ଆନନ୍ଦ କରୁଛ, ଦେଖ, ସେ ଆସିବେ, ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଆଗମନର ଦିନକୁ କିଏ ସହିପାରିବ? ଏବଂ ସେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାବେଳେ କିଏ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହିପାରିବ? କାରଣ ସେ ଶୋଧକର ଅଗ୍ନି ପରି, ଏବଂ ବସ୍ତ୍ରଧୋବୀଙ୍କ ସାବୁନ ପରି ଅଟନ୍ତି। ମଲାଖୀ 3:1, 2.

ମଲାଖୀଙ୍କୁ ସମେତ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛନ୍ତି। ଏହି ଲେଖାମାଳାର ପ୍ରଥମ ଲେଖାରେ ଆମେ The 1888 Materials, page 403 ରୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରିଥିଲୁ, ଯେଉଁଠାରେ ଆମକୁ ଜଣାଯାଏ, "ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଶାସ୍ତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଜର ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ରହେ, ଏବଂ ଏହାକୁ ନିଜର ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ବୋଲି ଭାବେ, ସେ ଏକ ମାରାତ୍ମକ ଭ୍ରମରେ ବିଶ୍ରାମ କରୁଛି। ଅନେକ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଯୁକ୍ତିମାନରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସୁସଜ୍ଜିତ ନୁହନ୍ତି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଭୁଲକୁ ପରିଚ୍ଛେଦ କରିପାରିବେ, ଏବଂ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଥୋପି ଦିଆଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ପରମ୍ପରା ଓ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସକୁ ନିନ୍ଦା କରିପାରିବେ।" ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ "ବାଇବେଲର ନିକଟ ଅଧ୍ୟେତା ନୁହନ୍ତି," ଯେମାନେ "ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ମତାମତ" ଥିବା "ଶାସ୍ତ୍ରବାକ୍ୟମାନଙ୍କୁ" "ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିନାହାନ୍ତି।" ଯେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରାଯାଉଛି, ସେମାନେ "ନିଜ ଆତ୍ମା ପାଇଁ ତାହାର ମର୍ମ ଓ ପୁଷ୍ଟିକର ସାରକୁ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ବାଇବେଲ ପଢନ୍ତି ନାହାନ୍ତି। ସେମାନେ ଏହାକୁ ଏପରି ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ସହ କଥା କହୁଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ସ୍ୱର। କିନ୍ତୁ, ଯଦି ଆମେ ପରିତ୍ରାଣର ପଥକୁ ବୁଝିବାକୁ ଚାହୁଁ, ଯଦି ଆମେ ଧର୍ମର ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର କିରଣମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁ," ତେବେ ସେମାନେ "ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ।"

ପ୍ରଥମ ଲେଖାରେ ଏହା ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ସେମାନଙ୍କର ଭ୍ରାନ୍ତ ପୂର୍ବବାଣୀମୂଳକ ମଡେଲର ଏକ ଅଂଶ ହେଉଛି *The Great Controversy* ର ସେହି ଅଂଶ, ଯେଉଁଠାରେ ଏଭଳି ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଛି, "ପୁରୁଣା ଜଗତରେ Romanism ଏବଂ ନୂତନ ଜଗତରେ ପତିତ Protestantism, ସେମାନେ ଯେମାନେ ସମସ୍ତ ଦିବ୍ୟ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମାନ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବେ।" *The Great Controversy*, 615. ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦାବି କରେ ଯେ, ଏହି ବାକ୍ୟ "Romanism" କୁ ଅତୀତ ଇତିହାସ ଭାବେ ଏବଂ "apostate Protestantism" କୁ ଆଧୁନିକ ଜଗତ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରୁଛି। ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପରେ ସେମାନେ କରୁଥିବା ପ୍ରୟୋଗଟି ତାହାର ଠିକ ଅର୍ଥରୁ ବାକ୍ରିତ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ବ୍ୟାକରଣଗତ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟ, ସେମାନେ ସେହି ଭୁଲ ପ୍ରୟୋଗକୁ ସାର୍ବଜନୀନ ଭାବେ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଦେଖାଇନଥିଲେ। ବାସ୍ତବରେ, ସେମାନେ ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେଦକୁ ନିଜମାନଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ zoom ସଭାର ବିଜ୍ଞାପନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ। ତଥାପି ଆମକୁ ଏହିପରି ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି ଯେ, "ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଏହି ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଗଭୀର ଭାବରେ ଅନୁପ୍ରେରିତ କରିବା ଉଚିତ ଯେ, ସେମାନେ ଦିବ୍ୟ ସତ୍ୟ ବିଷୟରେ ଯତ୍ନଶୀଳତାର ସହିତ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରନ୍ତୁ, ଯେପରି ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତୁ ଯେ ସତ୍ୟ କ'ଣ, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଯାହା ସତ୍ୟ।" ସେହି ଭୁଲ ଦାବିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରୟାସ ହୋଇନଥିଲା; ଏହା ଦେଖିବାକୁ ଏହିପରି ପ୍ରମାଣ ପ୍ରତୀତ ହୁଏ ଯେ, ଏହି ଭୁଲ ପ୍ରୟୋଗକୁ

ପ୍ର ଚାର କରୁଥିବାମାନେ "ସତ୍ୟ କ'ଣ" ତାହା "ଜାଣିବା" ପାଇଁ "ଯତ୍ନ ଶୀଳତାର ସହିତ ଅନୁସନ୍ଧ ାନ" କରୁନାହାନ୍ତ ି।

ଏହି ବିବାଦର ଆରମ୍ଭରୁ ଆମେ ଏହାକୁ କେବଳ ସତ୍ୟ ଓ ତ୍ରୁଟି ମଧ୍ୟରେ "ତୁମ ଜନମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟଲୋକମାନେ" କାହାକୁ ସୂଚାଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଥିବା ଏକ ମତଭେଦ ମାତ୍ର ବୋଲି ନୁହେଁ, ବରଂ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ କିଛି ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିଆସିଛୁ, ଏବଂ ମୁଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଅବସ୍ଥାନକୁ ଧାରଣ କରିଛି। ଦାନିୟେଲ ପୁସ୍ତକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଲେଖମାନେ ସଂଖ୍ୟା ଦୁଇଶେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବା ସମୟରେ, ଦାନିୟେଲ ୧୧ରେ ୧୩ ରୁ ୧୫ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଗୁରୁତ୍ୱ ସୁଦୃଢ଼ ଭାବେ ପ୍ରତିପାଦିତ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ୧୯୮୯ ରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଦାନିୟେଲ ୧୧ର ୪୦ ପଦରେ ଅବସ୍ଥିତ।

ଆମେ ସେହି ଇତିହାସକୁ ଚାଳିଶତମ ପଦର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରୁଥିଲୁ। ଆମେ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନଟ କରିଛୁ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ କହନ୍ତି, "ଯେ ପୁସ୍ତକଟି ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ଥିଲା, ସେହିଟି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ନୁହେଁ, ବରଂ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସେହି ଅଂଶ ଯାହା ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ," ତେବେ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୧ର ଚାଳିଶତମ ପଦର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ ହେଉଛି "ଦାନିଏଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସେହି ଅଂଶ।" ତେରତମରୁ ପନ୍ଦରତମ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ମୁଦ୍ରାମୋଚିତ ହୋଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହିପରି, ସେହି ତିନୋଟି ପଦକୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକରେ ପରୀକ୍ଷାକାଳ ଶେଷ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ମୁଦ୍ରାମୋଚିତ ହୋଇଥିବା "ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶ" ଏବଂ "ସାତଟି ଗର୍ଜନ" — ଉଭୟ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଯେତେବେଳେ "ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ସେହି ଅଂଶ" ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି, ଯେ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ସେହି କଥନଟି ଅବସ୍ଥିତ ଅଛି, ସେଠାରେ ଏପରି କୁହାଯାଇଛି:

> "ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତୀକର ଅର୍ଥ ସେମାନେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ବୋଲି, ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ସମ୍ମିଳିତ ସତ୍ୟର ଅର୍ଥକୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଏହାକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଥକ ଅଟେ ବୋଲି କେହି ଚିନ୍ତା କରୁନି। ଯିଏ ଏହି ଗୁପ୍ତ ରହସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯୋହନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ସେହି ଜଣେ ସତ୍ୟର ପରିଶ୍ରମୀ ଅନ୍ୱେଷକଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ବିଷୟମାନଙ୍କର ଏକ ପୂର୍ବାସ୍ୱାଦ ଦେବେ। ଯେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ, ସେମାନେ ଏହାର ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ବୁଝିବାରେ ସକ୍ଷମ ହେବେ, ଏବଂ ଯେମାନେ 'ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର କଥାମାନଙ୍କୁ ଶୁଣନ୍ତି, ଏବଂ ଏଥିରେ ଲିଖିତ ବିଷୟମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରନ୍ତି,' ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରାଯାଇଛି, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ।"
>
> "ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ବାଇବେଲର ସମସ୍ତ ପୁସ୍ତକ ଏକତ୍ର ହୋଇ ସମାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି। ଏଠାରେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ପୂରକ ଅଂଶ ଅଛି। ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ; ଅନ୍ୟଟି ପ୍ରକାଶ। ଯେ ପୁସ୍ତକ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୋଇଥିଲା, ସେହିଟି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ନୁହେଁ, ବରଂ ଶେଷ ଦିନସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସେହି ଅଂଶ। ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଆଦେଶ ଦେଲେ, 'କିନ୍ତୁ ତୁମେ, ହେ ଦାନିଏଲ, ଏହି କଥାମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦ କର, ଏବଂ ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁସ୍ତକକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କର।' ଦାନିଏଲ 12:4।" ଆକ୍ଟ୍ସ ଅଫ ଦ ଏପୋସ୍ତଲ୍ସ, 584, 585।

"ପରିପୂରକ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ଆଣିବା। ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଯେଉଁ ଅଂଶଟି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ଯାହା ଅନ୍ତକାଳରେ ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ କରାଯାଏ, ସେହି ଅଂଶଟି "ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ" ଏବଂ "ସାତ ଗର୍ଜନ" ସହ "ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି" ଭାବରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହେଲେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଏ। ଏହି ତିନୋଟି ପ୍ରତିରୂପ ହେଉଛି ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଯାହାକୁ ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ କରାଯାଏ, ଏବଂ ତେଣୁ ମଲାଖୀର ଅନ୍ତିମ ମନ୍ଦିର-ଶୁଦ୍ଧିକରଣରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ "ଶୋଧନ" କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ "ସତ୍ୟର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ" ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେପରି ଦାନିଏଲ ୧୧ର ତ୍ରୟୋଦଶରୁ ପଞ୍ଚଦଶ ପଦରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଥିବା ପଦଟି ହେଉଛି ସେହି ପଦ, ଯେଉଁଠାରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ବିବାଦ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ସେହି ରୂପରେ ଏହା ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସରେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିବା ସେହି ଏକେଇ ବିବାଦକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଚୌଦ ଶ ପଦରେ ଉଲ୍ଲେ ଖିତ "ତୁମ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରୁ ଦସ୍ୟୁ ମାନେ" ବୋଲି ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର କୁ ଦାବି କରିବା, ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସର ପ୍ରେ ।ଟେଷ୍ଟ ।ଣ୍ଟ ମାନେ ଯେପରି ଦସ୍ୟୁ ମାନଙ୍କୁ ଆଣ୍ଟ ିଓକସ୍ ଏପିଫାନିସ୍ ଙ୍କ ପ୍ର ତିନିଧି ବୋଲି ଦାବି କରିଥିଲେ, ତାହାର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାନାନ୍ତ ର। ଏହି ବିବାଦ ସୁନା ଓ ରୂପାରୁ ମଳିନତାକୁ ଦୂର କରିଦେବ, କିନ୍ତୁ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ

ଗୁରୁତ୍ୱର ବିଷୟ ହେଉଛି, ଏହି ବିବାଦକୁ ଏପରି ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ଯେ, ମଲାଖି ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଲୋକମାନେ ପୂର୍ବତନ କୌଣସି ସମୟତୁଳନାରେ ଅଧିକ ଗଭୀରତାର ସହିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ବାକ୍ୟର ଅଧ୍ୟୟନ କରନ୍ତୁ। ୱିଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର "ମଳ-ଝାଡୁ ମନୁଷ୍ୟ" ବର୍ତ୍ତମାନ କକ୍ଷଠାରୁ ନକଲି ମୁଦ୍ରା ଓ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଝାଡ଼ି ବାହାର କରୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ସେହି କାର୍ଯ୍ୟର ପୂର୍ବରୁ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ସତ୍ୟ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃସଂଗ୍ରହ କରି ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସଜାଇବେ, ଯାହା ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ଦଶଗୁଣ ଅଧିକ ଦୀପ୍ତିମାନ ହୋଇ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ହୁଏ।

ସେହି ବିବାଦକୁ ଘଟିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେଣେକି ସେହି ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟଟି ସଫଳ ହେଉ; କାରଣ ଆମକୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ, "ଈଶ୍ୱର ନିଜ ଜନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବେ; ଯଦି ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ବିଫଳ ହୋଇଯାଏ, ତେବେ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରାନ୍ତମତ ପ୍ରବେଶ କରିବ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଣିବ, ଗହମରୁ ତୁଷକୁ ପୃଥକ କରିଦେବ। ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ବଚନରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଦ୍ରାରୁ ଜାଗିଉଠିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରୁଛନ୍ତି। ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ ଆଲୋକ ଆସିଛି। ଏହା ବାଇବେଲୀୟ ସତ୍ୟ, ଯାହା ଆମ ଉପରେ ସାକ୍ଷାତ୍ ଆସୁଥିବା ବିପଦଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ। ଏହି ଆଲୋକ ଆମକୁ ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମୀ ଅଧ୍ୟୟନ ଏବଂ ଆମେ ଧାରଣ କରୁଥିବା ମତସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତର ପରୀକ୍ଷାକୁ ନେଇଯିବା ଉଚିତ। ଈଶ୍ୱର ଚାହାନ୍ତି ଯେ ସତ୍ୟର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଏବଂ ମତସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ଉପବାସ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଓ ଅବିରତ ଧୈର୍ଯ୍ୟସହ ଖୋଜାଯାଉ। ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସତ୍ୟ କ'ଣ ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କଳ୍ପନା ଓ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଧାରଣାମାନଙ୍କରେ ବିଶ୍ରାମ କରିବାକୁ ନୁହେଁ।"

ସେ ନିଜର ସୁତିଥିବା ପବିତ୍ରଜନମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପାଇଁ ଯେ "ବିଧର୍ମମତଗୁଡ଼ିକୁ" ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକ "ପୁରୁଣା ବିବାଦଗୁଡ଼ିକ" ଅଟେ।

> "ଇତିହାସ ଓ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବଚନ ସତ୍ୟ ଓ ତ୍ରୁଟିର ଦୀର୍ଘକାଳ ଚାଲିଆସୁଥିବା ସଂଘର୍ଷକୁ ଚିତ୍ରଣ କରେ। ସେହି ସଂଘର୍ଷ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲୁ ଅଛି। ଯେସବୁ କଥା ପୂର୍ବରୁ ଘଟିଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ। ପୁରୁଣା ବିବାଦଗୁଡ଼ିକ ପୁନଃଜୀବିତ ହେବ, ଏବଂ ନୂତନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ନିରନ୍ତର ଉପସ୍ଥିତ ହେଇଚାଲିବ। କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ, ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ପୂରଣରେ ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେଶର ଘୋଷଣାରେ ଏକ ଭୂମିକା ପାଳନ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ କେଉଁଠି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏମିତି ଏକ ଅନୁଭବ ଅଛି, ଯାହା ଖାଟି ସୁନାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ। ସେମାନେ ଶିଳା ପରି ଦୃଢ଼ଭାବେ ଅଟଳ ରହିବାକୁ ହେବ, ନିଜମାନଙ୍କର ଆରମ୍ଭିକ ଦୃଢ଼ ଭରସାକୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବିଚଳ ଭାବରେ ଧରିରଖି।" Selected Message, book 2, 109.

"ତୁମ ଲୋକଙ୍କର ଡାକୁମାନେ" ବିଷୟକ ବିବାଦଟି ମିଲ୍ଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସରୁ ଆସିଥିବା ଏକ ପ୍ରାଚୀନ ବିବାଦ ଅଟେ, ଯାହା ସେହି "ସେମାନଙ୍କର ଭରସାର ଆରମ୍ଭ" ଅଟେ, ଯାହାକୁ ସେମାନେ "ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରି ରଖିବାକୁ" କୁହାଯାଇଛି। ଏକଶେ ଚଉଚାଳିଶ ହଜାରଙ୍କ "ଭରସାର" "ଆରମ୍ଭ" ହେଉଛି ସେହି ଭିତ୍ତିସ୍ଥ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ, ଯାହା 1843 ଏବଂ 1850 ମସିହାର ପାଇଓନିୟର ଚାର୍ଟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

> "ଶତ୍ରୁ ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଏକ ଜନସମୂହକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଆମର ଭାଇମାନେ ଓ ଭଉଣୀମାନଙ୍କର ମନକୁ ଭ୍ରମିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି। ତାହାର କୁତର୍କଗୁଡ଼ିକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଏହି ସମୟର ବିପଦ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟଗୁଡ଼ିକରୁ ମନକୁ ଦୂରକୁ ନେଇଯିବା। ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ଜନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯୋହନଙ୍କୁ ଦେବାର ନିମନ୍ତେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆଣିଥିବା ଆଲୋକକୁ କିଛି ମୂଲ୍ୟର ମନେ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ସେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାନ୍ତି ଯେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱର ନୁହେଁ। ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଉତ୍ପତ୍ତିର ସତ୍ୟକୁ ନିଷ୍ଫଳ କରିଦେଇ, ତାହାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏକ ମିଥ୍ୟା ବିଜ୍ଞାନ ଦେଇ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅତୀତ ଅନୁଭବରୁ ବଞ୍ଚିତ କରନ୍ତି।"
>
> "'ଏହିପରି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ପଥମାନଙ୍କରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅ, ଏବଂ ଦେଖ, ଓ ପୁରାତନ ପଥଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ପଚାର, କେଉଁଟି ଭଲ ପଥ, ଏବଂ ସେହିଥିରେ ଚାଲ।'"

> “ଆମର ବିଶ୍ୱାସର ଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ କେହି ଉଖଳି ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ନ କରନ୍ତୁ,—ସେହି ଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଆମ କାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭ କାଳରେ, ବାକ୍ୟର ପ୍ରାର୍ଥନାପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ପ୍ରକାଶନ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା। ଏହି ଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆମେ ଗତ ପଚାଶ ବର୍ଷ ଧରି ନିର୍ମାଣ କରିଆସୁଛୁ। ଲୋକମାନେ ଧାରଣା କରିପାରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ପଥ ଖୋଜିପାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ଭିତ୍ତିଠାରୁ ଅଧିକ ଦୃଢ଼ ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିପାରିବେ। କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ମହା ଭ୍ରମ। ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି, ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭିତ୍ତି କେହି ସ୍ଥାପନ କରିପାରେ ନାହିଁ।”
>
> “ଅତୀତରେ ଅନେକେ ଏକ ନୂତନ ବିଶ୍ୱାସର ନିର୍ମାଣ ଏବଂ ନୂତନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ମାଣ କେତେଦିନ ଟିକିରହିଲା?—ସେହିଟି ଶୀଘ୍ରେ ପତିତ ହେଲା; କାରଣ ତାହା ଶିଳା ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇନଥିଲା।”
>
> “ପ୍ରଥମ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କି ମଣିଷମାନଙ୍କ କଥାବାର୍ତ୍ତାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିନଥିଲା? ସେମାନଙ୍କୁ କି ମିଥ୍ୟା ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବାକୁ ପଡ଼ିନଥିଲା, ଏବଂ ପରେ, ସବୁ କରିସାରି, ଦୃଢ଼ଭାବେ ଅଟଳ ରହି, ଏହା କହିବାକୁ— ‘ଯେ ଭିତ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଅଛି, ତାହା ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭିତ୍ତି କେହି ରଖିପାରିବ ନାହିଁ’?”
>
> “ଏହିପରି, ଆମେ ଆମର ନିଶ୍ଚୟତାର ଆରମ୍ଭକୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ। ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଓ କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଶକ୍ତିର ବାକ୍ୟମାନ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କୁ ଜଗତରୁ ବାହାର କରି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦକ୍ଷେପରେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟର ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଲୋକରେ ଆଣିଛି। ପବିତ୍ର ଅଗ୍ନିସ୍ପୃଷ୍ଟ ଓଠଦ୍ୱାରା, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସମାନେ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି। ଦିବ୍ୟ ଉଚ୍ଚାରଣ ପ୍ରକାଶିତ ସତ୍ୟର ସତ୍ୟତା ଉପରେ ତାହାର ମୋହର ଲଗାଇଛି।” Review and Herald, March 3, 1904.

ଯିରେମିୟାଙ୍କ “ପୁରୁଣା ପଥଗୁଡ଼ିକ” ହେଲା “ଆମ କାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭରେ ଯେଉଁ ଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଥିଲା।” ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ “ଶିଳା ଉପରେ” ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଥିଲା, ଏବଂ ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ସେହି ମୌଳିକ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ହେଲା 1842, 1843 ଓ 1844 ମସିହାରେ ପ୍ରଖ୍ୟାପିତ “ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ”ର ସନ୍ଦେଶ।

> “ମୁଁ କହିଥିବା କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱର ଆପଣମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ। ସିଓନର ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପହରାଦାର ଭାବେ ଯେମାନେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ, ସେମାନେ ଏମିତି ପୁରୁଷ ହେଉନ୍ତୁ, ଯେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରୁ ବିପଦକୁ ଦେଖିପାରିବେ,—ଯେମାନେ ସତ୍ୟ ଓ ଭ୍ରମ, ଧାର୍ମିକତା ଓ ଅଧାର୍ମିକତା ମଧ୍ୟରେ ଭେଦ କରିପାରିବେ।”
>
> “ଚେତାବନୀ ଆସିଛି: 1842, 1843, ଏବଂ 1844 ମସିହାରେ ସନ୍ଦେଶ ଆସିଥିବା ସମୟରୁ ଯେ ବିଶ୍ୱାସର ଭିତ୍ତି ଉପରେ ଆମ୍ଭେ ନିର୍ମାଣ କରୁଛୁ, ସେହି ଭିତ୍ତିକୁ ବିଘ୍ନିତ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ। ମୁଁ ଏହି ସନ୍ଦେଶରେ ଥିଲି, ଏବଂ ସେହି ସମୟରୁ ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ପୃଥିବୀର ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହିଆସିଛି, ଯେ ଆଲୋକ ଈଶ୍ୱର ଆମକୁ ଦେଇଛନ୍ତି, ତାହା ପ୍ରତି ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ରହି। ଆମେ ସେହି ମଞ୍ଚରୁ ଆମର ପାଦ ହଟାଇବାକୁ ଚାହୁଁ ନାହୁଁ, ଯାହାଉପରେ ପ୍ରତିଦିନ ଆମେ ଉତ୍କଟ ପ୍ରାର୍ଥନା ସହିତ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଖୋଜୁଥିବାବେଳେ, ଆଲୋକ ଅନ୍ୱେଷଣ କରୁଥିବାବେଳେ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା। ଆପଣମାନେ କି ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଈଶ୍ୱର ମୋତେ ଯେ ଆଲୋକ ଦେଇଛନ୍ତି, ମୁଁ ତାହାକୁ ଛାଡ଼ିଦେଇପାରିବି? ସେହି ଆଲୋକ ଯୁଗଯୁଗାନ୍ତରର ଶିଳା ସଦୃଶ ହେବାକୁ ଥିବା। ଯେତେବେଳେଠାରୁ ଏହା ଦିଆଯାଇଛି, ସେତେବେଳୁ ଏହା ମୋତେ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଆସୁଛି। ଭାଇମାନେ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଈଶ୍ୱର ଜୀବନ୍ତ ଅଛନ୍ତି, ରାଜ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆଜି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି। ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ଚକ୍ର ଉପରେ ଅଛି, ଏବଂ ତାଙ୍କର ପ୍ରଭୁତ୍ୱମୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସେ ତାଙ୍କ ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ସେହି ଚକ୍ରକୁ ଘୁଞ୍ଚାଇ ଆଣୁଛନ୍ତି। ମନୁଷ୍ୟମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଦଳିଲପତ୍ର ସହିତ ବାନ୍ଧି ନ ଦିଅନ୍ତୁ, ଏହା କହି କି ସେମାନେ କ’ଣ କରିବେ, ଏବଂ କ’ଣ କରିବେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗର ପ୍ରଭୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ନିଜମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧନ୍ତୁ। ତେବେ ସ୍ୱର୍ଗର ଆଲୋକ ଆତ୍ମାର ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ଏବଂ ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଧାରକୁ ଦେଖିବୁ।” Review and Herald, April 14, 1903.

“1842, 1843, and 1844” ମସିହାମାନରେ ଯେ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ସନ୍ଦେଶ 1843 ପାଇଓନିୟର୍ ଚାର୍ଟ ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। 1842 ମସିହାର ମେ ମାସରେ 1843ର ତିନି ଶତ ଚାର୍ଟ ମୁଦ୍ରିତ

ହୋଇଥିଲା। ଏଲେନ୍ ହ ୱାଇଟ୍ ଏବଂ ପ୍ର ଥମ ପଥିକମାନେ ସମସ୍ତେ ଏହାର ସାକ୍ଷ ୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ଏହି ଚାର୍ଟ ହବକ୍କୂକ ଅଧ ାୟ ଦୁଇରେ ଥିବା “ଦର୍ଶନକୁ ଲେଖ ଏବଂ ତାହାକୁ ଫଳକମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ପ ଷ୍ଟ କର” ଏହି ଆଜ୍ଞ ାର ପୂରଣ ଥିଲା। ସେହି ଇତିହାସରେ ନିଜେ ତିନି ଶତ ମିଲରାଇଟ୍ ପ୍ର ଚାରକ ଥିଲେ, ଏବଂ SDA ଇତିହାସକାରମାନେ ଏହି ସତ୍ୟ ର ସାକ୍ଷ ୟ ଦେଇଥାନ୍ତି ଯେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ 1843ର ଚାର୍ଟକୁ ବ୍ୟ ବହାର କରିଥିଲେ।

ଚାର୍ଟରେ ଯେପରି ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ସେହିଭଳି ରୋମକୁ “ତୁମ ଲୋକଙ୍କର ଦୁଷ୍କର୍ମୀମାନେ” ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ କରିଥିବା ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପରିଚୟ ଭ୍ରାନ୍ତ ବୋଲି ଦାବି କରିବାକୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କ’ଣ ପ୍ରେରିତ କରିପାରେ? କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସେହି ଦାବିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ କ’ଣ ପ୍ରେରିତ କରିପାରେ? ତଥାପି, ଆମ ମଧ୍ୟରୁ ଯେମାନେ ଏହି ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ବୁଝାମଣାକୁ—ଯେ ରୋମ “ତୁମ ଲୋକଙ୍କର ଦୁଷ୍କର୍ମୀମାନେ” ବାକ୍ୟପ୍ରୟୋଗରେ ପ୍ରତୀକୀକୃତ—ଗ୍ରହଣ କରୁଛୁ ବୋଲି ଦାବି କରୁଛୁ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ନିଜେ ନିଜ ପାଇଁ ସେହି ବୁଝାମଣାର ପକ୍ଷସମର୍ଥନ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ, ଆମକୁ କ’ଣ ପ୍ରେରିତ କରୁଛି?

ପ୍ରଥମ ଲେଖାରେ ଆମେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅନୁଚ୍ଛେଦଟି ଉଦ୍ଧୃତ କରିଥିଲୁ:

> “ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିଗତ ଉନ୍ନତି ଯେତେ ହେଉନାହିଁ କାହିଁକି, ସେ କେବେ ମଧ୍ୟ ଏକ କ୍ଷଣ ପାଇଁ ଏହା ଭାବିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଯେ, ଅଧିକ ଆଲୋକ ପାଇବା ପାଇଁ ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ନିରନ୍ତର ଅନୁସନ୍ଧାନର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ। ଏକ ଜନସମୁଦାୟ ଭାବେ ଆମେ ପୃଥକ୍ ପୃଥକ୍ ଭାବରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଛାତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନିତ। ଆମେ ଗଭୀର ଆନ୍ତରିକତା ସହିତ ସତର୍କ ରହିବା ଉଚିତ୍, ଯେଣ୍ଡୁକି ଈଶ୍ୱର ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ଯେକୌଣସି ଆଲୋକର କିରଣକୁ ଆମେ ବିଚାର କରିପାରିବୁ।” Testimonies, volume 5, 708.

ମୁଁ ଏହା ଦାବି କରୁଛି ଯେ, “ଯେ ଆଲୋକ ଭଗବାନ” ବର୍ତ୍ତମାନ “ଆମକୁ” ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଛନ୍ତି, ସେହି ହେଉଛି—ଆମେ ଦାନିଏଲ ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପନ୍ଦରଟି ପଦକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ବୁଝିବା ପ୍ରତି ଆମ ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଜାଗୃତ ହୋଇନାହୁଁ, ଏବଂ ସେହି ଅଧ୍ୟାୟର ତେରରୁ ପନ୍ଦର ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହିପରି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ବୋଲି ଆମେ ବୁଝିନାହୁଁ, ଯେଉଁ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଏବଂ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ସଫଳ କରେ। ଯଦି ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଇତିହାସରେ କୌଣସି ବିଧର୍ମ ଆନାଯାଇନଥାନ୍ତା, ତେବେ ତାହା ଆମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଚେତନ ଅଛୁ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଦେଇଥାନ୍ତା। କିନ୍ତୁ ଏହି ବିବାଦ ତାହାର ବିପରୀତକୁ ପ୍ରମାଣ କରେ।

> “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବିବାଦ କିମ୍ବା ଆନ୍ଦୋଳନ ନଥିବା ସତ୍ୟଟିକୁ, ସେମାନେ ଶୁଦ୍ଧ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରିରଖିଛନ୍ତି ବୋଲି ନିଶ୍ଚୟାତ୍ମକ ପ୍ରମାଣ ଭାବେ ଗଣ୍ୟ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ଏହା ଭୟ କରିବାର କାରଣ ଅଛି ଯେ ସେମାନେ ସତ୍ୟ ଓ ଭ୍ରାନ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ପାର୍ଥକ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଶାସ୍ତ୍ରର ଅନୁସନ୍ଧାନ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ନୂତନ ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ଥାପିତ ହୁଏ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ଏମିତି କୌଣସି ମତଭେଦ ଉଦ୍ଭବ ହୁଏ ନାହିଁ, ଯାହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଜେ ନିଜେ ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ପାଇଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସତ୍ୟ ଅଛି, ବାଇବେଲକୁ ସ୍ୱୟଂ ଖୋଜିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରିବ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ ଯେପରି, ଏବେ ମଧ୍ୟ ଅନେକେ ପାରମ୍ପରିକତାକୁ ଧରିରଖିବେ ଏବଂ ସେମାନେ କ’ଣକୁ ଉପାସନା କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଜାଣିନଥାଇ ଉପାସନା କରିବେ....”

> “ପରମେଶ୍ୱ ର ତାଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ର ତ କରିବେ; ଯଦି ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ବିଫଳ ହୁଏ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ ରେ ବିଧର୍ମମତ ପ୍ର ବେଶ କରିବ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଣିବ, ଭୁଷିକୁ ଗହମରୁ ପୃଥକ କରିଦେବ। ପ୍ର ଭୁ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ରେ ବିଶ୍ୱ ାସ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଙ୍କୁ ନିଦ୍ର ାରୁ ଜାଗିଉଠିବାକୁ ଆହ୍ ୱାନ କରନ୍ତି। ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ବାନ ଆଲୋକ ଆସିଛି। ଏହା ବାଇବେଲୀୟ ସତ୍ୟ , ଯାହା ଆମ ଉପରେ ତୁରନ୍ତ ଆସୁଥିବା ବିପଦମାନଙ୍କୁ ପ୍ର କାଶ କରେ। ଏହି ଆଲୋକ ଆମକୁ ଶାସ୍ତ୍ର ମାନଙ୍କ ର ପରିଶ୍ର ମଶୀଳ ଅଧ ୟନ ଓ ଆମେ ଧାରଣ କରୁଥିବା ମତାବଲମ୍ ବନମାନଙ୍କ ର ଅତ୍ୟ ନ୍ତ ସୂକ୍ଷ୍ମ ପରୀକ୍ଷ ା କରିବାକୁ ପ୍ରେ ରିତ କରିବା ଉଚିତ। ପରମେଶ୍ୱ ର ଚାହାନ୍ତି ଯେ, ସତ୍ୟ ର ସମସ୍ତ ପକ୍ଷ ଓ ସମସ୍ତ ଅବସ୍ଥ ାନକୁ ପ୍ର ାର୍ଥନା ଓ ଉପବାସ ସହିତ ସମ୍ପ ୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଅବିରତ ଭାବେ ଅନୁସନ୍ଧ ାନ କରାଯାଉ। ବିଶ୍ୱ ାସୀମାନେ ସତ୍ୟ କ’ଣ, ଏହା ବିଷୟରେ କଳ୍ପ ନାମୂଳକ ଧାରଣା ଓ ଅସ୍ପ ଷ୍ଟ ଭାବନାମାନଙ୍କ ରେ ବିଶ୍ର ାମ କରିବାକୁ ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କ ର ବିଶ୍ୱ ାସ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ଭାବେ ସ୍ଥ ାପିତ ହେବା ଉଚିତ, ଯାହାଦ୍ୱ ାରା ପରୀକ୍ଷ ାର ସମୟ ଆସିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ର ବିଶ୍ୱ ାସ ବିଷୟରେ ଉତ୍ତ ର ଦେବା ପାଇଁ ସଭାମଣ୍ଡ ଳୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଣାଯାଇଲେ,

ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଆଶାର କାରଣକୁ ନମ୍ରତା ଓ ଭୟ ସହିତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାରିବେ।"

> "ଉତ୍ତେଜିତ କର, ଉତ୍ତେଜିତ କର, ଉତ୍ତେଜିତ କର। ଯେ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ଜଗତ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛୁ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଆମ ପାଇଁ ଜୀବନ୍ତ ବାସ୍ତବତା ହେବା ଉଚିତ। ଯେ ଶିକ୍ଷାମତଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସର ମୌଳିକ ନିବନ୍ଧ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରୁଛୁ, ସେଗୁଡ଼ିକର ପକ୍ଷରେ ସମର୍ଥନ କରିବା ସମୟରେ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ ଯେ, ଆମେ କେବେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଯୁକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେବୁ ନାହିଁ, ଯାହା ସର୍ବଥା ଦୃଢ଼ ନୁହେଁ।" Testimonies, volume 5, 708.

ଯେପରି ଆମେ ଏହି ବିଚାରବିମର୍ଶରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ଲୁଟେରାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ୁଛୁ, ସେପରି ଆମେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବୁ ଯେ ଦାନିୟେଲ 11ର ଚୌଦଶ ପଦ ଉପରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନଙ୍କ ଏବଂ ମିଲରାଇଟ୍‌ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ତର୍କଟି, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର, ରୋମ ନୁହେଁ, ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ ବୋଲି କହୁଥିବା ନୂତନ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ତର୍କ ସହିତ ସମାନ। "The Great Controversy" ଗ୍ରନ୍ଥଟି ଅତୀତ ଇତିହାସକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ପାଇଁ "old world" ବାକ୍ୟପ୍ରଚଳନକୁ ବ୍ୟବହାର କରେ ବୋଲି ଯେ ମତ, ସେହିଟି ଏକ "supposition and ill-defined idea" ଅଟେ, ଏବଂ ଏହା ଏକ "argument that is not wholly sound"ର ଉଦାହରଣ ଅଟେ।

ଯେମାନେ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମିଲରାଇଟମାନେ "ତୁମ ଜନଙ୍କର ଲୁଟେରାମାନେ" ଭାବେ ରୋମକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବାରେ ଭୁଲ କରିଥିଲେ ବୋଲି ନିଜମାନଙ୍କର ଅନୁମାନକୁ ସମର୍ଥନ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରି ସାର୍ବଜନୀନ ଭାବେ ନିଜ ଦାବିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ଉଚିତ, କାରଣ ତାହା ବ୍ୟାକରଣଗତ ଓ ଐତିହାସିକ ଭାବେ ଅସ୍ଥିର। ଏବଂ ଏହି ବିବାଦର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବସିଥିବା ତୁମେମାନେ, ସତ୍ୟର ବାକ୍ୟକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ବିଭକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଦାୟୀ, କାରଣ ତୁମକୁ ଏମିତି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବାକୁ ଡାକାଯାଇଛି ଯିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଛାତ୍ର, ମଣିଷର ଧାରଣାର ଅନୁଯାୟୀ ନୁହେଁ।

ଲୋକମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜମାନଙ୍କ ସ୍ୱୟଂ ବିନାଶ ପାଇଁ ବିକୃତ କରନ୍ତି।

> ଆମ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁତାକୁ ପରିତ୍ରାଣ ବୋଲି ଗଣନା କର; ଯେପରି ଆମ ପ୍ରିୟ ଭ୍ରାତା ପୌଳ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଜ୍ଞାନ ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଲେଖିଅଛନ୍ତି; ସେପରି ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ପତ୍ରମାନରେ ମଧ୍ୟ, ଏହି ସବୁ ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ସେଥିରେ କହିଅଛନ୍ତି; ଯେଉଁଥିରେ କେତେକ ବିଷୟ ବୁଝିବାକୁ କଠିନ ଅଛି, ଯାହାକୁ ଅଶିକ୍ଷିତ ଓ ଅସ୍ଥିର ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ପରି ମଧ୍ୟ ବିକୃତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଏହା ତାଙ୍କର ନିଜ ବିନାଶକୁ ନେଇଯାଏ। ଏହେତୁ, ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ତୁମ୍ଭେ ଏହି ସବୁକୁ ପୂର୍ବରୁ ଜାଣୁଥିବାରୁ ସାବଧାନ ରୁହ, କାହିଁକିନା ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ଭ୍ରମରେ ଭାସିଯାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିଜ ଦୃଢ଼ତାରୁ ମଧ୍ୟ ପତିତ ନହେଉ। କିନ୍ତୁ ଆମ ପ୍ରଭୁ ଓ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଓ ଜ୍ଞାନରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଅ। ଏବେ ଓ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ଗୌରବ ହେଉ। ଆମେନ। 2 ପିତର 3:15–18.

ପେତ୍ର କହନ୍ତି ଯେ "ଅଶିକ୍ଷିତ ଏବଂ ଅସ୍ଥିର" ଲୋକମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "ନିଜମାନଙ୍କର ସ୍ୱୟଂ ବିନାଶ ପାଇଁ" ବିକୃତ କରନ୍ତି। ସେହି ସତ୍ୟ ସହ ସମନ୍ୱୟରେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ପୁନଃପୁନି ଆମକୁ ନିଜେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାକୁ ସତର୍କ କରିଛନ୍ତି। ଯଦି ଆମେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଛାତ୍ର ହେବାର ଆମର ଦାୟିତ୍ୱ ପୂରଣ କରୁନାହୁଁ, ତେବେ ଆମେ ନିଜମାନଙ୍କର ସ୍ୱୟଂ ବିନାଶକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରୁଛୁ।

ତୁମ ଜନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଦସ୍ୟୁମାନେ ହିଁ ସେହି ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଶଲୋମନ ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଯେ, ଯେଉଁଠାରେ ଦର୍ଶନ ନାହିଁ, ସେଠାରେ ଲୋକମାନେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାନ୍ତି।

> ଯେଉଁଠାରେ ଦର୍ଶନ ନାହିଁ, ସେଠାରେ ଲୋକମାନେ ନଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପାଳନ କରେ, ସେ ଧନ୍ୟ। ହିତୋପଦେଶ 29:18।

"ନଷ୍ଟ ହେବା"ର ଅର୍ଥଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ନିର୍ବସ୍ତ୍ର କରାଯିବା। ଯେଉଁଠାରେ ଦର୍ଶନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭୁଲ ବୁଝାମଣା ରହେ, ସେଠାରେ ତାହାର ଆଧାର ଏହି ସତ୍ୟରେ ରହିଥାଏ ଯେ, ଯେ ପ୍ରତୀକ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପନ କରେ, ସେହି ପ୍ରତୀକକୁ ବୁଝାଯାଇନାହିଁ, କିମ୍ବା ଭୁଲରେ ବୁଝାଯାଇଛି। ସୋଲୋମନଙ୍କ ସତର୍କବାଣୀରେ ଯେମାନେ ନଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ

ମଧ   ରେ ରହିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ଶୀଘ୍ର   ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ପ୍ର   ଭୁଙ୍କ   ମୁଖରୁ ବାହାର କରାଯାଇଥିବା ଲାଓଦିକିୟମାନଙ୍କ   ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର   ତିନିଧିତ ନିର୍ବସ୍ତ୍ର   ତାକୁ ନିଶ୍ଚ ି ତ କରିବା। ପୁରୁଣା ଏବଂ ନୂତନ ଜଗତ ବିଷୟରେ ସିଷ୍ଟ   ର ହ ୍ୱାଇଟଙ୍କ   ଟୀକାଭାଷ୍ୟ ର ସ୍ୱ ଷ୍ଟ   ଅର୍ଥକୁ ଭ୍ର   ାନ୍ତ   ଭାବେ ପ୍ର   ତିପାଦନ କରୁଥିବା, ଏବଂ ଏହି ମିଲ୍ଲ   ରାଇଟ୍ ଚିହ୍ନ   ଟକୁ ଅସ୍ୱ   ୀକାର କରୁଥିବା—ଯେ ରୋମ ହିଁ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥ   ାପନ କରେ, ଯାହା 1843 ଚାର୍ଟ ଉପରେ ପ୍ର   ତ୍ୟ କ୍ଷ   ଭାବେ ପ୍ର   ତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଆଡଭେଣ୍ଟ ି ଜ ୍ମର ଭିତ୍ତ ି ସ୍ଥି   ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ର   ତିନିଧିତ୍ୱ   କରେ, ଏବଂ ଯାହା କ୍ର ି ଷ୍ଟ   , ଯୁଗଯୁଗାନ୍ତ   ରର ଶିଳା, ଯିଏ ଭିତ୍ତ ି ର ସମସ୍ତ   ପବିତ୍ର   ଚିତ୍ର   ଣରେ ପ୍ର   ତିନିଧିତ—ଏପରି ଧାରଣାକୁ ଆମେ କାହିଁକି ଗ୍ର   ହଣ କରିବୁ?

> "କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭିତ୍ତିରେ ନିର୍ମିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭବନ ଧ୍ୱସ୍ତ ହେବ। ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦିନର ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ପରି, ମାନବୀୟ ଧାରଣା ଓ ମତାମତର ଭିତ୍ତିରେ, ମନୁଷ୍ୟ-ନିର୍ମିତ ରୀତିନୀତି ଓ ଆଚାର-ବିଧିର ଭିତ୍ତିରେ, କିମ୍ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବେ ସେ କରିପାରୁଥିବା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟର ଭିତ୍ତିରେ ନିର୍ମାଣ କରେ, ସେ ନିଜ ଚରିତ୍ରର ଗଠନକୁ ସରୁଥିବା ବାଲୁକା ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରୁଛି। ପ୍ରଲୋଭନର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଝଡ଼ଗୁଡ଼ିକ ସେହି ବାଲୁକାମୟ ଭିତ୍ତିକୁ ଭାସାଇ ନେଇଯିବ ଏବଂ କାଳର ତୀରରେ ତାହାର ଘରକୁ ଧ୍ୱଂସାବଶେଷ ଭାବେ ଛାଡ଼ି ଦେବ।"
>
> "'"ଏହିକାରଣରୁ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏପରି କହନ୍ତି, ... ମୁଁ ବିଚାରକୁ ମାପରେଖା ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥାପନ କରିବି, ଓ ଧର୍ମିକତାକୁ ଓଲମ୍ବ ଅନୁଯାୟୀ; ଏବଂ ଶିଳାବୃଷ୍ଟି ମିଥ୍ୟାର ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳକୁ ବୁହାଇ ଦେବ, ଓ ଜଳ ଲୁଚିବା ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ଲାବିତ କରିବ।' ଯିଶାୟ 28:16, 17।
>
> "କିନ୍ତୁ ଆଜି ଦୟା ପାପୀଙ୍କ ପାଇଁ ନିବେଦନ କରୁଛି। 'ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି, ମୋର ଜୀବନର ଶପଥ, ଦୁଷ୍ଟର ମୃତ୍ୟୁରେ ମୋର କୌଣସି ଆନନ୍ଦ ନାହିଁ; ବରଂ ଦୁଷ୍ଟ ନିଜ ପଥରୁ ଫେରି ଜୀବନ୍ତ ରହୁ—ଫେର, ଫେର, ତୁମମାନଙ୍କର କୁପଥରୁ; କାରଣ କାହିଁକି ତୁମେ ମରିବ?' ଯିହିଜ୍କେଲ 33:11। ଆଜି ଯେ ସ୍ୱର ଅନୁତାପହୀନମାନଙ୍କ ସହ କଥା କହୁଛି, ସେହି ସ୍ୱର ତାହାଙ୍କର, ଯିଏ ନିଜ ପ୍ରେମର ନଗରକୁ ଦେଖି ହୃଦୟବିଦାରକ ବେଦନାରେ ଏପରି ଉଚ୍ଚାରଣ କରିଥିଲେ: 'ହେ ଯିରୂଶାଲେମ, ଯିରୂଶାଲେମ, ତୁମେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରୁଛ, ଏବଂ ତୁମ ପାଖକୁ ପଠାଯାଇଥିବାମାନଙ୍କୁ ପଥର ମାରୁଛ! କୁକୁଡ଼ୀ ଯେପରି ନିଜ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଖାତଳେ ଏକତ୍ର କରେ, ସେପରି କେତେଥର ମୁଁ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲି, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଇଚ୍ଛା କଲେ ନାହିଁ! ଦେଖ, ତୁମମାନଙ୍କର ଘର ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଜାଡ଼ ଛାଡ଼ାଯାଇଛି।' ଲୂକ 13:34, 35, R.V. ଯିରୂଶାଲେମରେ ଯୀଶୁ ସେହି ଜଗତର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଦେଖିଥିଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଓ ଅବହେଳା କରିଥିଲା। ହେ ହଠୀ ହୃଦୟ, ସେ ତୁମ ପାଇଁ କାନ୍ଦୁଥିଲେ! ଯୀଶୁଙ୍କ ଅଶ୍ରୁ ପର୍ବତ ଉପରେ ଝରୁଥିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ, ଯିରୂଶାଲେମ ତଥାପି ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କରି ନିଜ ଦଣ୍ଡରୁ ରକ୍ଷା ପାଇପାରୁଥାନ୍ତା। ଅଳ୍ପ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗର ଦାନ ତାହାର ଗ୍ରହଣକୁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲା। ସେପରି, ହେ ହୃଦୟ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏଯାବତ୍ ତୁମ ସହ ପ୍ରେମମୟ ସ୍ୱରେ କହୁଛନ୍ତି: 'ଦେଖ, ମୁଁ ଦ୍ୱାରରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ଖଟଖଟାଉଛି; କେହି ଯଦି ମୋର ସ୍ୱର ଶୁଣି ଦ୍ୱାର ଖୋଲେ, ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବି, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହ ଭୋଜନ କରିବି, ସେମଧ ମୋ ସହ।' 'ଏବେହି ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ସମୟ; ଦେଖ, ଏବେହି ପରିତ୍ରାଣର ଦିନ।' ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 3:20; 2 କରିନ୍ଥୀୟ 6:2।
>
> "ତୁମେ ଯେମାନେ ନିଜ ଉପରେ ଆଶା ରଖି ବିଶ୍ରାମ କରୁଛ, ସେମାନେ ବାଲୁକା ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରୁଛ। କିନ୍ତୁ ଆସନ୍ତା ବିନାଶରୁ ପଳାଇବା ପାଇଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବହୁତ ଦେର ହୋଇଯାଇନାହିଁ। ଝଡ଼ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ, ସୁନିଶ୍ଚିତ ଭିତ୍ତିକୁ ଆଶ୍ରୟ କର। 'ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏପରି କହନ୍ତି, ଦେଖ, ମୁଁ ସିଓନରେ ଭିତ୍ତି ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ପଥର ରଖୁଛି, ପରୀକ୍ଷିତ ପଥର, ମୂଲ୍ୟବାନ କୋଣାର ପ୍ରଧାନ ପଥର, ସୁଦୃଢ଼ ଭିତ୍ତିର; ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଦ୍ୱରାନ୍ବିତ ହେବ ନାହିଁ।' 'ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ସୀମାନ୍ତବାସୀମାନେ, ମୋ' ପାଖକୁ ଚାହାଅ ଏବଂ ପରିତ୍ରାଣ ପାଅ; କାରଣ ମୁଁ ହିଁ ପରମେଶ୍ୱର, ଅନ୍ୟ କେହି ନାହିଁ।' 'ଭୟ କରନାହିଁ; କାରଣ ମୁଁ ତୋତେ ସହିତ ଅଛି; ବିସ୍ମିତ ହେଅନାହିଁ; କାରଣ ମୁଁ ତୋର ପରମେଶ୍ୱର; ମୁଁ ତୋତେ ଶକ୍ତି ଦେବି; ହଁ, ମୁଁ ତୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବି; ହଁ, ମୋର ଧର୍ମିକତାର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ମୁଁ ତୋତେ ଧାରଣ କରିବି।' 'ତୁମେ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲଜ୍ଜିତ କିମ୍ବା ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହେବ ନାହିଁ।' ଯିଶାୟ 28:16, R.V.; 45:22; 41:10; 45:17।" ଥଟ୍ସ ଫ୍ରମ୍ ଦ ମାଉଣ୍ଟ ଅଫ୍ ବ୍ଲେସିଙ୍ଗ, 150–152।

ଆମେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଜାରି ରଖିବୁ।